

sygn. akt I ACz 1754/13

POSTANOWIENIE

Dnia 29 października 2013 r.

Sąd Apelacyjny w Krakowie, I Wydział Cywilny, w składzie:

Przewodniczący: SSA Andrzej Struzik (spr.)

Sędziowie: SSA Regina Kurek

SSO (del.) Marek Boniecki

po rozpoznaniu w dniu 29 października 2013 r. w Krakowie

na posiedzeniu niejawnym

sprawy z wniosku E. K.

przy uczestnictwie B. O.

o wydanie dalszego tytułu wykonawczego

na skutek zażalenia uczestniczki B. O. na postanowienie Sądu Okręgowego w Krakowie Wydział I Cywilny z dnia 14 września 2012 r., sygn. akt I Co 467/06

postanawia:

zmienić zaskarżone postanowienie w ten sposób, że oddalić wnioszek E. K. o wydanie dalszego tytułu wykonawczego.

sygn. akt I ACz 1754/13

UZASADNIENIE

postanowienia z dnia 29 października 2013 r.

Sąd Okręgowy w Krakowie, Wydział I Cywilny, postanowieniem z dnia 14 września 2012 r., sygn. akt I Co 467/06, wydał wnioskodawczyni E. K., oprócz pierwszego tytułu wykonawczego obejmującego punkt I prawomocnego wyroku Sądu Okręgowego w Krakowie z dnia 29 czerwca 2005 r., sygn. akt I C 1311/01, któremu postanowieniem Sądu Okręgowego w Krakowie z dnia 2 stycznia 2007 r., sygn. akt I Co 467/06, została nadana klauzulą wykonalności na rzecz wnioskodawczyni, drugi tytuł wykonawczy celem wszczęcia egzekucji przez komornika sądowego, oznaczając go numerem porządkowym 2.

W uzasadnieniu postanowienia Sąd Okręgowy wskazał, że w dniu 1 sierpnia 2012 r. wnioskodawczyni E. K. zwróciła się o wydanie dalszego tytułu wykonawczego w postaci prawomocnego wyroku Sądu Okręgowego w Krakowie z dnia 29 czerwca 2005 r., sygn. akt I C 1311/01, opatrzonego klauzulą wykonalności, w celu prowadzenia dalszej egzekucji przez komornika sądowego. Zaznaczyła przy tym, że pierwszy tytuł wykonawczy wydany w niniejszej sprawie został złożony w Urzędzie Skarbowym w K., jednakże egzekucja okazała się bezskuteczna. Zdaniem Sądu Okręgowego, wniosek ten zasługuje na uwzględnienie w świetle regulacji art. 793 k.p.c., zgodnie z którą w razie potrzeby prowadzenia egzekucji na rzecz kilku osób lub przeciwko kilku osobom albo z kilku składowych części majątku tego samego dłużnika, sąd oprócz pierwszego tytułu wykonawczego może wydać dalsze tytuły, oznaczając cel, do którego mają służyć i ich liczbę porządkową. Skoro bowiem na podstawie pierwszego tytułu wykonawczego była prowadzona egzekucja przez Urząd

Skarbowy w K., to kolejny tytuł wykonawczy jest wnioskodawczyni potrzeby do wszczęcia egzekucji przez komornika sądowego.

Powyższe postanowienie zostało zaskarżone w całości zażaleniem przez uczestniczkę B. O., która podniosła, iż nie zna E. K. i nigdy nie prowadziła z nią żadnych interesów. Nadto, w piśmie z dnia 14 listopada 2012 r. uczestniczka podniosła, że w sprawie I C 1311/01 pierwotną wierzycielką była Pani J. S. i tej osobie uczestniczka uściśla za pośrednictwem Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym Katowice-Wschód w Katowicach wszystkie zasądzone pieniądze wraz z odsetkami.

W uzasadnieniu zażalenia powód podniósł, że w sprawie niniejszej pozwany jest Sąd Okręgowy w Krakowie, w związku z czym sędzia orzekający w sprawie bezprawnie dąży do tego, aby nie nadać jej biegu. Taki obrót sprawy leży bowiem w jego interesie. Dlatego też powód zgłosił żądanie przeniesienia sprawy do innego sądu. Nadto, powód wskazał, iż cały Sąd Okręgowy w Krakowie jest skorumpowany.

W odpowiedzi na zażalenie wnioskodawczyni E. K. wyjaśniła, że w 2005 r. nabyła od spółki z T. towar handlowy. Wystawiona w związku z tą sprzedażą faktura VAT wymagała jednak korekty, której jednak sprzedawca nie dokonał. W rezultacie w postępowaniu podatkowym uznano, że wnioskodawczyni posiadała na magazynie towar o wartości 280 600 zł, w związku z czym naliczony został wnioskodawczyni podatek. Wnioskodawczyni wielokrotnie podejmowała próby wyjaśnienia kwestii korekty faktury VAT, jednakże bezskutecznie. W dniu 19 czerwca 2007 r. Urząd Skarbowy w K., działając na wniosek E. K., zajął przysługującą jej w stosunku do B. O. wierzytelności, którą E. K. nabyła na podstawie umowy cesji z dnia 6 lipca 2006 r. W 2010 r. E. K. spotkała B. O. w Sądzie Rejonowym w Krakowie. Podczas przeprowadzonej wtedy rozmowy B. O. miała zapewnić wnioskodawczynię, że zapłaciła przysługującą wnioskodawczyni kwotę do Urzędu Skarbowego w K.. W dniu 30 maja 2012 r. wnioskodawczyni zwróciła się do Urzędu Skarbowego w K. o potwierdzenie, że zobowiązania podatkowe wnioskodawczyni zostały zaspokojone z kwoty wyegzekwowanej od B. O.. W odpowiedzi Urząd Skarbowy w K. podał jednak, że w wyniku zajęcia nie uzyskał żadnej kwoty na pokrycie zaległości. Tę informację US w K. potwierdził raz jeszcze po kolejnym monicie ze strony wnioskodawczyni. W tym stanie rzeczy E. K. zdecydowała się wystąpić o nadanie kolejnej klauzuli wykonalności, aby móc skierować wniosek o wszczęcie egzekucji do komornika sądowego. Wnioskodawczyni podkreśliła również, że do dnia dzisiejszego nie uzyskała od B. O. całej należnej jej sumy.

Sąd Apelacyjny zważył, co następuje.

Zażalenie należało uznać za uzasadnione, jednakże z innych powodów niż wskazane przez uczestniczkę B. O..

W pierwszej kolejności wyjaśnić należy, że kwestia ewentualnej zapłaty należności wynikającej z tytułu egzekucyjnego (w niniejszej sprawie wyroku Sądu Okręgowego w Krakowie z dnia 29 czerwca 2005 r., sygn. akt I C 1311/01) nie jest w ogóle brana pod uwagę w ramach postępowania dotyczącego wydania wierzycielowi dalszego tytułu wykonawczego na podstawie art. 793 k.p.c. Sposobem obrony dłużnika przed niezasadnym wszczęciem kolejnego postępowania egzekucyjnego pomimo wyegzekwowania całej należności w poprzednio prowadzonym postępowaniu jest bowiem powództwo przeciwegzekucyjne, a nie postępowanie klauzulowe, czy też postępowanie dotyczące wydania dalszego tytułu wykonawczego.

Rozpatrując wniosek wierzyciela o wydanie dalszego tytułu wykonawczego, sąd zgodnie z regulacją art. 793 k.p.c. winien zbadać, czy w sprawie zachodzi konieczność prowadzenia egzekucji na rzecz kilku osób lub przeciwko kilku osobom, względnie, czy zachodzi potrzeba prowadzenia egzekucji z kilku składowych części majątku tego samego dłużnika. W zaskarżonym postanowieniu Sąd I instancji w ogóle jednak nie próbował ustalić, czy w sprawie zachodzą tego rodzaju okoliczności, poprzestając na stwierdzeniu, że złożenie poprzednio uzyskanego tytułu wykonawczego przez E. K. w Urzędzie Skarbowym w K. w dostatecznym stopniu uzasadnia wydanie jej dalszego tytułu wykonawczego. Tymczasem okoliczność ta w świetle regulacji art. 793 k.p.c. jest całkowicie pozbawiona znaczenia. Z wniosku z dnia 1 sierpnia 2012 r. oraz z odpowiedzi na zażalenie wynika, że wnioskodawczyni zdecydowała się złożyć w Urzędzie Skarbowym w K. pierwszy wydany jej tytuł wykonawczy, aby umożliwić temu Urzędowi jako administracyjnemu organowi egzekucyjnemu przeprowadzenie egzekucji z wierzytelności przysługującej E. K. w stosunku do B. O..

Egzekucja z tego składnika majątkowego E. K. okazała się jednak nieefektywna, tzn. Urzędowi Skarbowemu w K. nie udało się ściągnąć od B. O. żadnej kwoty. W tym stanie rzeczy E. K. winna zażądać od Urzędu Skarbowego w K. zwrotu przekazanego temu Urzędowi tytułu wykonawczego, nie zaś występować o wydanie jej kolejnego.

Powyższe uwagi prowadzą do wniosku, że E. K. w istocie nie powołała się na żadną okoliczność, która w świetle regulacji art. 793 k.p.c. mogłaby uzasadniać wydanie jej dalszego tytułu wykonawczego. W szczególności nie podała, że zmuszona jest prowadzić egzekucję z kilku składowych części majątku uczestniczki B. O. (np. z kilku nieruchomości położonych w różnych częściach Polski). Zaskarżone postanowienie jest zatem niewątpliwie nieprawidłowe, gdyż prowadzi do sytuacji, w której wierzyciel może dysponować więcej niż jednym tytułem wykonawczym i wykorzystać każdy z tych tytułów do prowadzenia postępowania egzekucyjnego. Tak bowiem cel wydania drugiego tytułu został oznaczony w zaskarżonym postanowieniu. Nie ulega tym samym wątpliwości, że wydany wnioskodawczyni dalszy tytuł wykonawczy poza numerem porządkowym niczym nie różni się od pierwszego, co niewątpliwie w świetle regulacji art. 793 k.p.c. uznać należy za sytuację niedopuszczalną.

Mając powyższe na uwadze, Sąd Apelacyjny orzekł jak w sentencji na podstawie art. 386 §1 k.p.c. w zw. z art. 397 §2 k.p.c.